161 1 nieuwtimmerd = nieuwgetimmerd huis, huis dat men zoo pas
6 heeft laten bouwen.

2 nijjaarskoeken (nieuwjaarskoeken) = dunne koekjes van meel
en suiker, die de huismoeders ten behoeve van het nieuw-
jaarsfeest bakken. Gron. neijaarskoeken.

3 nijjaarwinnen, neijaarwinnen = winnen = nieuwjaarwenschen.
Het nijjaarwinnen van de jonacku is in Drente omstreeks
1868 geheel afgeschaft. Te Gieterdeel geschiedde dit, omdat
het afschaffen van dit oude gebruik veur de boeren zoo
mit Gerabel verdeelig wos. Zie H. Tillema Dr. Novelle 1869.
(In Groningen is het neijaarsloopen reeds langer afge-
schaft en daarvoor vaste uitdeelingen uit vrijwillige
bijdragen in de plaats gekomen.)

4 neimelkt = voor 't eerst weer melk gevend, van koeien die af-
gekalfd zijn, Gron. neimelk, nijmelk, neimelk koe, Twents
Overijs. nijmelkte koe.

5 nijlichtig = veranderlijk, steeds naar iets anders verlan-
gend, ook Overijs., in Geld. nieuwsgierig.

(2de H. 160) nuustkoek. In de gemeente Gieten heerscht (of heerschte) de
gewoonte, dat de laatst aankomende koedrijver door zij-
ne makkers, gewapend met brandnetelen, aan den Gie-
terdijk werd opgewacht, om als straf voor zijne luiheid
daarmede onbarmhartig om handen en aangezicht ge-
geeseld te worden, onder het zingen van: „Nuustkoek ziet
zoo diep in de veren, Kan zien eigen roep niet heuren;
Nuustkoek hier! Nuustkoek daar! Wij zullen jou wel beter
leeren. Ook te Gasselte was (of is) dergelijk gebruik en
zwang. Dr. Stoett 1 St. p. 38, 39. Te Zuidlaren heet de
knaap, die op Pinkstermaandag het eerst de koeien van
stal gedreven en in het land heeft gebracht uroegriep,
de tweede dauwworm, de derde meidden in de ton, en die
't laatst komt nuustkoek of langslaper. De overigen heb-
ben geen naam, maar de genoemden en een kleine jon-
gen, die op het horen toet, worden met bloemen en groen
bestrikt en alzoo binnen het dorp geleid onder het al-
gemeen geroep: Nuustkoek, „Nuustkoek zitst dou zoo diep in de
veren, Kanst het geroup niet heuren, Hast dou aan oogies
van Kiekerdekiek, Komst ja te laat met de koên op de diek.
Zoo gaan de kinderen scheel Zuidlaren door en ontvan-
gen bij ieder huis voor hun gezang iets, hetwelk zij la-
ter onder elkander verdeelen. Dr. Volksalm. 1849 p. 120.

6 nijd; zie: neid.

7 nijsies = onlangs; Gron. nijs, nijsies, nijstes = voor kort, on-
langs.

11 oetbröd (uitgebroed), voor: geboren, afkomstig; zij's daor oetbröd; ook Gron.

) Geld. Westf. = uitblazen.

O

1 och man! interj. van verwondering = o! och! ook Gron.
2 odder = orde; Gron. odder = orde, en: order, bevel; Friesch odder, Oostfr. ödder = orde.
3 oe = u, aanw. voornw.; eb oe van oe leven! Ook = uw.
4 oei; zie: oet! oet!
5 oele = uil; dat wordt 'n oele = dat is eene mislukte boel. Het Gron. heeft: oele! zooveel als: mis man!
6 oen = uw, uwe; zie: oe; Gron. joen.
7 oende = de uwe, den uwen, het uwe, enz.
8 oesterkoek; zie: laurierdrup.
9 oetblieken = blijken; dan zal 't oetblieken! Ook Gron.
10 oetbrengen = verkoopen of verruilen; op 't veurdeeligst oetbrengen; ook Gron. Zooveel als: aan den man brengen.
12 oet de tied komen = sterven; Gron. oet tied zijn = gestorven; zien voader is oet tied = leeft niet meer; Ned. Bet. uut den tied raoke = sterven.
13 oetdoen = verhuren. Gron. oetdoun, nl. van geld = leenen, op rente zetten; land ten halven oetdoun = voor de helft der vruchten verhuren. Bij Hooft: uitdoen = geld schieten, leenen.
14 oetdreien, voor: uitloopen (fig.); 't iver zul op regen oetdreien = denkelijk krijgen wij regen; ook Gron. oetdraien. Ook bij v. Dale: uitdraaien.
15 oetgaon, voor: sterven, ook Gron.: zij's zacht oetgoan = zij is zonder pijn of benauwdheid gestorven.
16 oethangen, voor: begaan, bedrijven: 'n streek oethangen.
17 oethemmeln = schoonmaken; 't hoes oethemmeln (of: 't huus uuthemmeln), ook Gron. Zie: hemmeln.
18 oetien; zie: oet! oet!
19 oetjaogen = diepe sporen in het zand maken; „de wagenspeuren waffen deur al dat gemen diep oetjacht", zooveel als: de vrachtwagens hadden diepe sporen gemaakt.
20 oetkubbing; zie: uitkubbing.
21 oetlangen = uitgeven; ook Gron.
22 oetloopen = afgeloopen; hij wilde zien of 't good oetloopen was.
23 oet! oet! = oetien! = oei! lokwoord voor schapen.
24 oetpakken = afloopen, uitkomen; ook Gron.
25 oetpiegeln = uitmergelen.
26 oetpoesten = uitrazen, uitwoeden. Zie: poesten Gron. Overijs.
27 oetprakkezieren = door nadenken vinden of uitvinden; Gron.

7 oetspeien = uitspuwen, braken; zie: speien.

15b oetwaskjen; het ontkiemen van den kiemel in de aren, wanneer het graan nog op het veld ligt. Dit heeft alleen bij zeer natte Zomers Zooals in die van 1891 plaats; ook Gron.

oetgraakheijen.

1 oetgraakeln = uitpluizen, van de pijp. Ook Gron. en ook voor: uitpluizen van de tanden, van het Katoen in de kaarden, tanip, enz.

2 oetgroesten, in: 't oetgroesten van lachen; de uitbarsting van een eerst bedwongen lach, alsof men niest; ook Gron Dr. Ofte.

3 oetredden = uitkammen, van het haar, Gron. oetreien.

4 oetreuien = uitslaan, uitslag op de huid vertoonen, waardoor, naar men meent, de kwade stoffen in het lichaam naar buiten gedreven worden.

5 oetschrobben = uitschelden; ook = ernstig berispen (v. Dale: schrobbering = scherpe berisping; uitschrobben = schrobbende vingers).

6 oetspaanenkiken =

8 oetspinnen = uitvaren, zijne drift toonen; „Doe was Maar chien teeng óóm begund te oetspinnen", waarvoor in Gron. — oet te spinnien.

9 oet stuur wezen = ongedaan, verschrikt, Gron. = ongedaan, verwachtig, bloor schrik als anderszins.

10 oettikken; een meisje 's avonds naar buiten kakken door tikken op de glasruiten.

11 oettrekken; zie: garf

12 oetvlögeln = uitstoffen met een gansevleugel of pen; vlögel, vlögsel = vleugel.

13 oetdreden oetvreën = door eene vreding (zie: vreeîng) buitengesloten houden.

14 oetvreën; zie: oetvreden

15a oetworken = de aardappelen bij 't rooien met eene vork los maken, Gron. oetzetten

16 oetzettêng = uitzet, bv. aan jonggehuwden, huwelijksuitzet.

17 oeze = onze; oeze volk = de huisgenooten, ook = (mijne, of: onze) ouders. Westerw. (Gron.) oeze, Westf. use; Kil. use (verouderd)

18 of = af; die vlogel is of; ook bij samenstellingen. Ook Gron.

19 oldden; zie: afdoen.

20 ofstörven (afgestorven), voor: sterven.

21 offerblok; zie: offerpad, en: blok.

22 offerbluk; zie: offerpad.

23 offerpad = middenpad in de Kerken. In dit pad staan gewoonlijk de zoogenaamde armblokken of armpaden, oudtijds ook offerblokken of offerblukken genoemd.

24 ofgaon; zie: afgaon.

25 of-graoven; zie: afgraoven.

26 ofguestig; zie: afguestig.

27 ofhang; zie: afhang.

164

1 afhangen ; zie : afhangen.
2 afkennen ; zie : afkennen.
4 afkangen = afsteken, geld geven.
3 afkondigen = afkondigen, als vroeger na afloop der preek geschiedde, dus = kundigen ; zie ald.
5 afkaat ; zie : afkaat.
6 afleggen = verliezen, het onderspit delven ; dat moet hij daar tegen hom afleggen = hij moest het tegen hem verliezen. Ook in zake van vrijery, en zooveel als : een ander werd hem de baas.
7 afloonen ; dienstboden vóór Mei ontslaan en naar den dag afbetalen ; ook Gron. Overijs.
8 afmaken ; zie : afmaken.
9 afnachten ; zie : afnachten.
10 afspiegeln ; zie : afspiegeln.
11 afsnetsen ; maken dat men zooveel mogelijk arbeid van den werkman gedaan krijgt. Eigenlijk zooveel als : hem met de zweep (Hd. Peitsche) drijven (Geitschen).
12 afslaggen ; zie : afslaggen.
13 afraad = (het) afraden ; deur 't afraad = door het afraden
14 afrunnen = afloopen ; en zoo runt de boel af = en zoo loopt het af, dat is het einde van 't lied. (Gron. runnen = hard loopen, van paarden Neds : droaven.)
15 afscheiden = scheiden.
16 afschieren ; zie : afschieren.
17 afschinnen ; zie : afschinnen.
18 afslaan ; zie : afslaan.
19 afstandig ; zie : afstandig
20 afstandig, zegt men van een dier dat het wisselen gedaan heeft.
21 afstellen ; zie : afstellen.
22 afstekken ; zie : afstekken.
23 afstrouen ; zie : afstrouwen.
24 afvaaren ; zie : afvaren.
25 afwarken, voor : gedane zaken maken, de zaken tijdig afdoen.
26 afzakken van den regen, van de pijn = verminderen ; ook Gron.
27 afzetten ; zie : afzetten.
29 ald = oud ; tusschen ald en nei = in kommerlijke, benarde of behoeftige omstandigheden ; ook = tusschen twee stoelen in de asch. Volledig luidt de zegsw. : tusschen olde en neie rogge, en zooveel als dien tijd in den zomer, waarin de voorraad van oude rogge reeds bijna verbruikt is en de nieuwe oogst nog niet kan binnengehaald worden. Ook = ouden ; in:

28 ok = ook.

Tolle Knecht = olle knecht

1

old en jonk = ouden, ook Gron. Dr. Landr. (1605) II, 36: die in haar olde eigene eerfblieven; III, 10, 11: oft e oud.

2 olden voor: ouden, Gron. olten, oldin. Dr. Landr. (1605) III, 8, 16, 18 Olderen = ouders.

3 oldenknecht, benaming voor: de duivel, Gron. d'olle Knecht, olknecht, Hamb. oold Knecht. Zoo ook: de olde (Gron. de olle), de beuze, horrelvoet, Korthakke, bokkevoet, Zwarte baos, Kortstarte, de huaoë. De laatste is de meest gebruikelijke.

4 older, oolder = leeftijd, ouderdom, ook Gron., Hlb. Alter. Dr. Landr. (1608) II, 32: na haar (dits heeren breuckens) older

1 Oldeep (Oude diep), voor: Hunze.

5 oldern = er oud en afgeleefd beginnen uit te zien, Gron. oldsen.

6 olde wieven = grove pepernoten. In Groningen: olwieven, gebak van grof roggemeel en stroop, dat voor Hollaarten, St. Nicolaasten en Nieuwjaar wordt gebakken, eigenl. oudewijvenkoek.

7 old peard (oud paard) in: „dan kompt er Jentje en old peard vanne stal" = dan neemt de predikant soms (of: wel) eene oude preek; ook Gron: 'n old peerd van stal haalen.

8 ombaten; zie: baten.

9 omgang; inzameling van liefdegiften bij de huizen, ook Gron.

10 omgeven (wederk. ww.) = van geloof veranderen; hij hef him omgeven = hij is naar eene andere gezindte overgegaan; ook Gron.

11 omkek; zooveel als: onze vriend (van wien wij spreken), de Smitter, de Snaak, die van-der-Hummels, enz. altijd in min of meer spotachtigen zin; „doe 'k omkeek (hier: de geschoten haas) onder 't maos ung wol haos", enz. Gron. oomkeed.

12 onkörnen = omkantelen; Grön = omrollen.

13 ommehaal = ommeschieve = ommeschiever = omstuk; gehele Snede van een brood, of van eene Hoet (½ dld.), van welker helft men gewoonlijk één boterham maakt. Gron. omstök, omsnee, omkäwe, rondom = gehele Snede of schijfje van een achtponds brood, Overijs. Geld. rondiemmechien.

14 ommetrekker; zie: ommetrekker

15 ommeschieve; zie: ommehaal.

16 ommeschiever; zie: ommehaal.

[die toestand is daar lang niet zoo als 't behoort; ook:
J. „En daar bij Jans, daar was 't om weg egaan."

1 omslag = omtrent, omstreeks
2 omstek; zie: ommeheut.
3 omstulpen = omkeeren van een kopje, pot, pan, enz.
4 omtoe = rondom; om 't huis toe; ook Groen.: bij boomen omtou, bv. om een boerderij.
5 om weg; 't gaat 'r om weg = Zij maken veel leven, rumoer, (ook Groningen) Ook = die toestand is daar lang niet goed.
6 onabel = oneindig = ruwe kerel, onstaarding In Groen. en-oabel (scheldw.), zooveel als: bengel, kunnekel, rekel. Nederl. abel = handig, bekwaam, aardig. Volgens Weil. is onabel (bnw.) verouderd. Het onabel = onhandelbaar, niet te besturen, ongeschikt, onbekwaam. - oneindig, verbast. van het Lat. non ens = niet zijnde, niet bestaande en te vergelijken met ondeug.
7 onbandig = voetbandig = zeer, buitengewoon, bv. onbandig koud, druk, enz. Ook = ongeboden, onmatig. Groen. voetbandig = buitengewoon, altijd in ongunstige betekenis: voetbandig weer, voetbandig koud, voetbandig kennen vluchten, enz.
8 onbedwongen = vrij; onbedwongen wil = vrije wil. Groen. onbedwongen (znw.), ook: ongedwongen. Zegt men van een kind dat zich niet gelegen laat, hetwelk driften niet te beteugelen zijn. Bij Dale: onbedwongen = door niemand bedwongen; adv. niemands dwang gehoorzamende, vrij (weinig gebruikt).
9 onderbouwen = pal vegen; zie: schol.
10 onderdoeks = in 't geheim, in stilte, in 't geniep, valsch, aardig. Groen. onder doekes = in 't geniep, niet ronduit, niet openlijk, bv. onder doekes hekelen = van stek onder water gaan. Kloeke: onder den duim = onder de hand.
11 onderhok, in de Zegsw. in 't onderhok zijn = minder geacht worden dan vroeger. Zal eene verbast. van zijn van: enterhok; zie Hdl.
12 onderjarig = geen jaar oud zijnde, onvolwassen; in Meijn onderjaerig tuideien.
13 onderkeur = onderscheid, verschil.
14 onderlest = onlangs. Groen. (Old. WW.) anderlest, anderlestens, lestend, lestens = laatst, laatstleden, eenigen tijd geleden, Coeltje. onderlestens, onderlestr.
15 onderschoor; zie: uitkubbing.
16 onderschuur; zie: uitkubbing.

1 onderste; vierkante lap met een rond gat in het midden, waardoor het hoofd wordt gestoken en zoo een kleedingstuk dat rug en borsten bedekt; Gron. onderst, onderste, onderstie.

2 ondeugd, voor: overlast, kwaad; iemand ondeugd aandoen.

3 ondeugde = ondeugende streken, straatschenderij. Ook zuw. voor iemand die zulks doet, evenals het Gron.

4 ondrieg = eene spijs waarvan men veel kan eten. Vergel. dreeg (Wellicht is: dreeg = drieg).

5 onduur = goedkoop. Kil.

6 onënde; zie: onabel.

7 ongedaon = ongekleed, haveloos; ook = wanordelijk. Gron. ongedoan = ontsteld, zenuwachtig; NHoll ontdaan = ontroerd, ontsteld, aangedaan.

8 ongesproken, ongesprökken = sprakeloos, zonder spraak zijnde, van een zieke.

9 onkosting; zie: kosting.

10 onhuur; zie: onnuur.

11 onjarig; een dier dat nog geen jaar oud is.

12 onlee = drukte, samengetr. uit: onledigheid, zooveel als: bezigheid, volhandigheid.

13 onlidig = ondragelijk; ook = pijnlijk, smartelijk. Staat voor: onlijdelijk.

14 onlidigheid = ondragelijke toestand.

15 onlieigheid = kwade stoffen in 't lichaam; ook = uitslag.

16 onliek = oneffen, van den weg gezegd.

17 onnuur = onhuur = onzeun, onzuun = smerig, morsig, slordig, vuil. 't Gron. onderscheidt onnuur en onzuun; 't eerste = vuil; het tweede = slordig, van aard. Neders. ungehur, Friesch onhuur = vuil, bemorst, morsig, onzindelijk. Waarschijnlijk evenals het veroud. onguur van het MNederl. ongehier, 't HD. ungeheuer, met gewijzigde beteekenis.

18 onstuur = wanorde, verwarring; op 't onstuur zijn = in eene kwade luim wezen; op 't onstuur maken = in de war helpen; 't weer is op 't onstuur = 't weder is slecht; de kop op 't onstuur brengen = 't hoofd op hol brengen. Het Gron. heeft: oet stuur = ongedaan, zenuwachtig, aangedaan; ook = in wanorde gebracht. Zie: sturen.

20 ontsaken = tegenspreken, loochenen, ontkennen; Oudt. missaken = loochenen, niet erkennen.

19 ontiend = ontijd; bij aovend en ontiend.

21 ontzitten, van de maan = afgaan van de maan; Gron. = later in den avond opkomen, nog niet schijnen als de

plunnen

19² oord; zie: oort.

zon reeds onder is. Neders. entsitten, eigenl. = verwijderd zijn, verwijderd houden; MNederl. ontsitten = ontkomen.

1 ontwenden = wegkapen, HD. entwenden.

2 onverscheiden = onverdeeld, ongescheiden.

3 onverstaandig; als bijw. van versterking: onverstaandig zwaar werken.

4 onvoeg = onhandelbaar, ongeschikt, niet inschikkelijk. In Vredewold (Gron.) onvoege mal = onordelijk.

5 onwietend (onwetend) Sprw. Onwietend zundigt neet.

7 onzeun; zie: onnuur.

6 onwiezen; zoo noemde men voorheen eene soort van grove aardappelen waarmede 't vee gevoederd werd.

8 onzuun; zie: onnuur.

9 oofender, oofener; de leek die de vragen van den cathechismus in de namiddaggodsdienstoefening breedvoerig beantwoordde, Gron. oufenoar, oufender.

10 oofener; zie: oofender.

12 oogenbüter; zie: oogenblieter.

11 oogenblieter; een gevleugeld insect, elders glazenmaker genoemd.

13 oogenslag = oogenblik, oogwenk; ook Gron. Overijs.

14 oogmark (oogmerk) = wijze van zien, berekening; nao mien oogmark = volgens mijn inzicht; daor is niet vol aventuur op nao menfen oogmark = volgens menschelijke berekening bestaat daarop weinig hoop; ook Gron. Bij Hooft ooghmerk = beschouwing.

15 oolder = older.

16 oom; toenaam voor oude mannen; Remmertoom, Jansoom, voor: oom Remmert, oom Jan. Het Gron. heeft dien toenaam in 't algemeen, evenals mui voor oude vrouwen.

17 oompie (oompje) = oom; ook Gron. (Hoogezand, enz.)

18 oomzegger = neef, zoon van broeders of zusters. Zoo ook: oomzegster = nicht, broeders- of zusterskind. Ook Gron. Overijs. Tessel. — Zeel. noomzegger.

19' oomzegster; zie: oomzegger.

20 ooren = aren.

21 ooriezer (oorijzer), het bekende hoofdversiersel der Friesche, Groninger en Drentsche vrouwen, hoofdbestanddeel der zoogenaamde Friesche dracht, Oostfr. ôrîser, ôrîsder.

22 oort, oord = vierde gedeelte van een kroes, nagenoeg = 1/3 liter; ook Gron. Oostfr. ôrt = vierendeel. Zie ook: halfoort: Dr. Landr. (1608) IV, 2: vier oortiens = een St. C.; 20: oortien enz. Ommel. Landr. VII, 5: oortgens = 1/4 Brab. Stuiver.

1 oortiek = oorworm, Gron. oortiek, oortieke. Oostfr. ôrtike. Zie: tiek.
2 oos = ons, onze, als bez. vnw. = oeze; zie ald.
3 oost, voor: oosten; 't oost van Drente = het oostelijk gedeelte van Drente. Gron.: in 't oost opgoan = oostwaarts gaan.
4 oosterd, voor: in 't oosten; in 't oosterd van Drente. In Gron. spreekt men ook van: oosterd, en: westerd, als nl. een dorp zich van 't oosten naar 't westen uitstrekt.
5 oote = grootmoeder, Gron. ootje. (oote voor: oude vrouw, meer verachtelijk, meestal: olle oote); Veluwe oot, NHoll. ootje, Oostfr. ôdje ôtje.
6 opballen; zie: oppluggen.
7 opbeuten, opbuten = opstoken, het vuur op- of aanstoken. Gron. opbuiten = de reeds brandende turven zoo opzetten dat het vuur beter brandt.
8 opblakern, opbleukern = verkwikken, koesteren.
9 opbleukern; zie: opblakern.
10 opbreken = opwerpen = verkoopen; vaste goederen opbreken. Eene publicatie van den Landdrost van Drente (21 Mei 1809) verbiedt het opbreken en wegnemen van de Steenen der Hunebedden. — Ook = wegnemen of verplaatsen van een ~~eene~~ Scheidspaal.
11¹ opbuten; zie: opbeuten.
12 opdeien = dooien. Gron. opdeu, opdooi = invallende dooi na min of meer langdurigen vorst.
13 opdeiing = dooi. Zie: opdeien.
14 op de Stee = dadelijk, oogenblikkelijk, Gron. op slag.
15 opdoen = opslaan; „de boksempiepen 'n slag of ture opdoen" Ook Gron.
11² opdaogen; zie: besteden.
16 opëgaon (opgaan), voor: opkomen, ontspruiten van zaden.
17 op en deel (op en neer) De boerenzoons en knechten heeten met elkander op en deel te gaan, als zij gezamenlijk werken en aan dezelfde tafel eten. Dit zegt men bv. van personen die bij een boer in den kost zijn om de boerderij te leeren, doch evengoed als de knechten moeten werken.
18 opgaande; het land bij elks huis, o.a. te Schoonebeek, Ruinerwold, enz. Te Hoogeveen heeten drie wijken of zijtakken der hoofdvaart: de Hollandsche-, Noorder-, en Zuider opgaande.
19 opgehangen vleis = gerookt vleesch, rookvleesch.
20 opgoud; het tuig van een schip, zeil en treil, de zoogenaamde inventaris; Gron. opgoud, in annonces opgoed.
21 ophangen = bij eene publieke veiling ten verkoop aanbieden; ook Gron. Dr. Landr. (1712) III, 24: wederom opgehan.

gen en door den Lantschrijver verkoft worden. — Eene vergadering van, door middel van klokgelui opgeroepen landbouwers, ter verkiezing van een Schaapherder, heet: een Scheper ophangen.

1 opheldern = opsieren, ophemelen, met ophef van iets of iemand spreken.

2 ophemmeln = poetsen, enz.: ij moet dat dings wat ophemmeln. Zie: hemmeln.

4 opkeuvern = opkweeken, opfokken als zulks moeite kost.

3 ophoesten, in: hij kan ophoesten = hij is een vermogend man.

5 oplichten - toelichten, verklaren.

6 oploogen = opvlijen, opstapelen van turf. Gron. lougen = vlijen, ordelijk opstapelen, van turven, koren schooven, enz. (Ommel.) Kil loghen, ten Kate logen, v. Dale (gewest) loegen = stouwen, schikken, vlijen.

7 opmonstern = uitdosschen; „doe bep gold en zulver koft en 't wicht opmonsterde."

8 oppe - uppe = op, op de, - den -, of: - het; oppe deenst gaan = gaan dienen, Gron. op dijnst goan.

9 oppestee; zie: uppestea.

10 oppluggen, in: klompen oppluggen, zooveel als: klompen van onderen met leder beslaan door middel van schoenmakerspinnen of nagels om het afslijten te beletten. Te Koevorden heet dit ook opballen. Van: plug = houten nageltje der schoenmakers.

11 oppuilen = opstappen, de terugreis weer aannemen.

12 opriegeln = optellen.

13 opscheren; zie: inscheren.

14 opschokkeeren = opschuiven, Gron. opschokkijern.

15 opschoonen = opruimen, schoonmaken, reinigen, Gron. = schoonen van uurwerken, kanaaltjes, enz.

16 opschuien = opschuiven, ruimte maken.

17 opschuppen = opstoken, door geheime inblazingen tot iets kwaads aansporen. (v. Dale: opschoppen = door te schoppen opwaarts drijven.)

18 op slag = dadelijk, ook Gron.

19 opslag = verkooping van onroerend goed.

20 opslingern = opsukkelen, ophoepelen.

21 opslöffen = vochtig worden, van muren.

22 opspraak; opspraak op zijn naam hebben, zooveel als: in opspraak zijn, besproken worden in ongunstigen zin.

23 opstokelderij = opstokerij

24 opstooten = opjagen; opestooten = opgejaagd uit het leger.

25 opstrek; lange en smalle boerderij, opgaande boerenplaats, bv. te Ruinerwold en Hoekange. In de venen heeft men ook zulke opstrekken; te N. Dekela (Gron.)